

BIČIŪLIAI

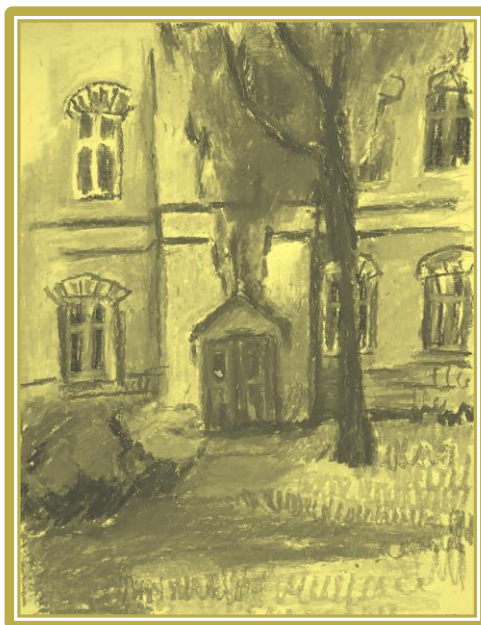
Respublikinė Vilniaus psichiatrijos ligoninė
Psichologinio konsultavimo ir socialinės pagalbos skyrius

BIČIULIAI

Dailės ir literatūros kūrybos

ŠEŠIOLIKTOJI APŽVALGA

2023 m.

Leidiniui medžiagą surinko, paruošė ir išleido:

Psichologinio konsultavimo ir socialinės pagalbos skyriaus darbuotojai

Viršelio piešinio autorius:

Giedrė, Universitetinis ir psichosocialinės reabilitacijos skyrius

Sveiki, žurnalo „Bičiuliai“ autoriai ir skaitytojai!

Atėjus pavasariui kartu su Jumis norime pasidžiaugti jau tradiciškai šiuo gražiu metų laiku išleistu naujuoju „Bičiulių“ numeriu. Džiaugtis kartu – tai ne tik gražūs žodžiai, tai sakydami reiškiamo pagarbą ir dėkingumą visiems, puoselėjantiems ir palaikantiems šią nuostabią tradiciją dalintis, kalbėtis vieniems su kitais meno ir kūrybos kalba, atrasti ir pajauti savo ir kitų žmonių sielos virpesius, gauti naujų impulsų bendrybei ir, be abejo, taip kurti ir stiprinti mūsų įstaigos bendruomenę. Iš tiesų, mes visi drauge prisidedame prie šio leidinio ir savo bendruomeniškumo kūrimo – tai autoriai, dovanojantys savo mintis, jausmus ir išpūdžius, skaitytojai, nekantriai laukiantys pažinties su naujais kūriniais ir skatinantys tęsti žurnalo leidybos tradiciją, bei darbuotojai, nuolat ieškantys talentų, juos padrašinantys ir palaikantys. Taigi, be visų šių kūrybos entuziastų „Bičiuliai“ negalėtų egzistuoti jau 25-erius metus! Taip, šiais metais švenčiame gražų jubiliejų, nes pirmasis žurnalo numeris buvo išleistas dar 1998 metais.

Ir tai ne visos puikios žinios apie šių metų jubiliejus – juos minime net tris! Juk jubiliejaus šventės nuotaika jau kurį laiką tvyro aplinkui – mūsų miestas Vilnius mini garbingą 700-ų metų sukaktį. Vis dėlto, turbūt svarbiausias visiems, susijusiems su mūsų įstaiga, įvykis – Respublikinės Vilniaus psichiatrijos ligoninės 120-ies metų jubiliejus. Visus jubiliejinius metus vyko ir vyks šiai sukakčiai paminėti skirti renginiai, savo veiklą ir pasiekimus pristatysime plačiajai visuomenei, o ligoninės bendruomenė bus skatinama dar labiau susitelkti ir drauge puoselėti geriausias senąsias įstaigos tradicijas bei žengti šiuolaikinių pokyčių ir tobulėjimo keliu. Ligoninės jubiliejaus dvasią galėsite pajauti ir šiame žurnalo numeryje, susipažindami su jos istorija, iliustruota „Bičiulių“ autorių darbais.

Taigi, mielieji, kaip dainuojama vienoje populiarioje dainoje – pasveikinkim vieni kitus, juk tai daryti šitaip lengva! O sveikindami norime visiems palinkėti sėkmingų šių jubiliejinių metų, tai reiškia – geros sveikatos, nuoširdaus tarpusavio supratimo ir draugystės, siekių įgyvendinimo, palaikančios ir augimą skatinančios aplinkos ir, be abejo, kūrybos.

Malonios Jums patirties susipažįstant su naujaisiais „Bičiuliais“.

Leidinio rengėjai: Psichologinio konsultavimo ir socialinės pagalbos skyrius

Piešinys: Ramutės, 8 skyrius

Respublikinei Vilniaus psichiatrijos ligoninei – 120 metų

Istorijos vingiai

Carinės Rusijos valdomoje Lietuvoje nusprendus statyti apygardų psichiatrijos ligonines, Vilniaus apygardos tūkstančio lovų ligoninė 1903 m. buvo pastatyta Rokantiškių dvaro žemėse, 0,5 km nuo Naujosios Vilnios geležinkelio stoties. Ligoninės komplekse lovos buvo skirtos penkioms gubernijoms: Vilniaus, Kauno, Minsko, Vitebsko ir Gardino. Gydytas buvo mokamas, tačiau iki 200 ligonių vienu metu leista gydyti neatlygintinai. Pirmasis ligoninės vyriausiasis gydytojas Nikolajus Krainkis (1869-1951) siekė taikyti gydymą, pagrįstą humanizmu ir sveiku protu. Ligoninė priimdavo lankytojus, pacientams buvo leidžiama pasivaikščioti už jos teritorijos, taip pat įkurtas daugiau nei hektaro dydžio sodas ir daržas, kuriame darbavosi čia besigydantieji. Daug dėmesio buvo skiriama psichoterapijai, personalas ligoniams organizuodavo įvairius žaidimus, koncertus. Atsistatydinus pirmajam direktoriui, įsivyravo griežtesnis gydymo režimas. Ligoninė yra ne tik didžiausia, bet ir pati seniausia Lietuvoje, jos autentišką pastatų kompleksą supa jaukus istorinis parkas, visai netoli – Švč. Mergelės Marijos Taikos Karalienės bažnyčia.

N. Krainkis įnešė svarų indėlį į Lietuvos psichiatriją. Jam vadovaujant buvo leidžiamas leidinys „Vilniaus apygardos ligoninės mokslinis archyvas“. Savo mokslinėje veikloje jis tyrė bendrąją psichopatologiją, progresuojantį paralyžių, o psichikos sutrikimų kilmę aiškino medžiagų apykaitos sutrikimais.

Tarpukariu ligoninės veikla buvo sustojusi, o jos pastatais naudojosi Lenkijos kariuomenė. Per Antrąjį pasaulinį karą pastatais naudojosi vokiečiai, pokariu – grįžę sovietai, vienoje patalpoje net buvo įrengta kino salė. Karo metais nukentėjo arba buvo visiškai sugriauti kai kurie ligoninės korpusai.

1961 m. psichiatrijos ligoninė atnaujino veiklą. Buvo įkurti narkologinis, vaikų ir kiti skyriai. 1988 m. siekiant ligonius reabilituoti buvo įkurtas „Vilniaus atjautos“ gamybinis susivienijimas. Ligoninės kiemą papuošė dekoratyvinė skulptoriaus Vaclovo Krutinio skulptūra, simbolizuojanti po gydymo atgimstantį žmogų.

Dabar Respublikinė Vilniaus psichiatrijos ligoninė – didžiausia ir plačiausią paslaugų spektrą teikianti psichikos sveikatos priežiūros įstaiga Lietuvoje. Teikiamos paslaugos nuo skubiosios pagalbos iki reabilitacijos, nuo vaikų psichiatrijos iki įvairių demencijų gydymo, nuo konsultacijų iki išsamaus sveikimo plano – profesionali pagalba teikiama visą parą, septynias dienas per savaitę. Siekiant optimizuoti veiklos rezultatus, nuolatos tobulinami gydymo procesai, vadovaujamosi pasauline psichiatrijos praktika, akademinė patirtimi, vadybinėmis sistemomis. Atsižvelgiant į šiuolaikinės psichiatrijos tendencijas, stengiamasi mažinti sergančiųjų suvaržymą, kuo labiau įtraukti į gydymo procesą pacientų artimuosius, skatinti pacientų savarankiškumą, padėti jiems prisitaikyti visuomenėje ir užvėrus ligoninės duris gyventi kiek įmanoma visavertį gyvenimą.

Paruošta pagal informaciją žiniasklaidoje ir Respublikinės Vilniaus psichiatrijos ligoninės interneto svetainėje

Piešiniai: Rugilės, Giedrės, Edmundo, Gedimino

***

Palata pilna šviesos ir Jūsų žodžių,

Kurie pavirsta saulės spinduliais.

Išeisiu, stotelėje sustosiu

... ir nueisiu savais keliais.

O žodžiai lieka širdyje ir sieloj,

Su meile švelniai ištarti.

Pabūkime kartu, pabūkim.

Pabūkime arti, labai arti...

Su pagarba

Rapolas, 2 skyrius

Simona, Universitetinis skyrius

Ramutė, 2 skyrius

Gyvybė

Tos gražios mintys naktiniam danguje
Taip vis dar stebina mane.
Žvaigždžių ryškumas, mėnulio spindesys,
Atrodo, tuoj mane valdys.

Aš lašas jūroj, smiltelė dykumoj,
Kaip mikroskopu save aš pamatau.
Gyvybė teka manyje ir
Ačiū dievui, kad taip yra.

Jaučiu gyvybę net visumoje,
Toks fainas jausmas, kai taip yra.
Mylėti visumą net savyje,
Kaip tave myli aplinka.

Ruslan, 5 skyrius

Ukrainai

Iš jūrų marių ir iš vandenynų
Parjojo baltu žirgu kruvinas karys.
Ar taiką jis parnešt žadėjo?
Ar mūsų žemės angelo nepražudys?..

O karčiai draikos prie jūružės,
Ir taškosi purslai vėjo bangų.
Aš iš gyvenimo išimsiu tiktai tas sėkmės sekundes,
Kurias taikos balandžiu branginu...

Iš aukso miesto liko tik šešėlis
Ir varnų pulkas, skrendantis aukštai.
Mana dalužė – baltas balandėlis,
Jeruzale, Jeruzale, meldžiu taikos šventai...

Aušra, 2 skyrius

Ramutė, 2 skyrius

(Pakankamas)

Viskas gerai arba nelabai, arba galėtų būti geriau. Dirglumas, įtampa, baimė įstrigti neveiklume bei apatijoje. Draskyti paskutinius šarvus į negyvas medžių šakas. Nejausti pilnatvės, nesudurti net patylom sakinio iki pabaigos. Dažniausiai oras lauke nerūpi, bet kai vaikštau, iškart atrodo priešingai. Pripratau kartoti išgalvotus burtažodžius lyg gindamasis nuo kažko, ko nėra. Praeityje sudeginau per daug, vis tiek neatsimenu. Šiandien depresija su manim. Net nežinau, ką man jai sakyti. Nejauku būtų imti ir ją palikti. Gal dar išsižeis, juk aš kultūringas žmogus. Gal nereikia kreipti dėmesio į nieką. Vėl bus blogai ir vėl ateis dirglumas. Trikdo tai ir labai stipriai. Žmonėse imi atsiskleisti vėl iš pradžių. Užburtas ratas toliau sukasi ir sukasi. Imi mažiau sau rūpėti, tada beldžiasi beprasmybė. Nepasitikėti savimi būnant tarp žmonių tapo nuolatinis įpročiu. Bendrai su įpročiais irgi nuolatinė netvarka. Apie juos man neprašant kiti visada primena. Geriau primintų, kaip gyventi su tuo, ką turėjai pradžių pradžioje. Aišku, jei tie kiti – vadinamieji broliai ir seserys. Niekuo nepasitikiu, laikina viskas nuo pradžios iki pabaigos. Norisi gerumo pasipildyti, gyvuoti per „jie + mes“. Liūdna, bet gerumo mažai. O gal manyje jo pakankamai, netgi per daug? Kas žino...

Balius Vitas (RP), Universitetinis skyrius

Edmundas, Dienos stacionaro skyrius

***

Tarp poezijos langų –
Kartai,
Kuriuose tu.
Meilė nepaleidžia,
Meilė be sparnų,
Aš tavo tarnas,
Tu laisvė, Tu...
Upė be krantų,
Aš tavo sargybinis.
Čia visi savi,
Jei tu parkritusi ir
Ranką dar ištiest gali,
Aš tavo šaukštas,
Tavo samtis,
Kuriuo pasitikėt gali.

R., 4 skyrius

Kornelija, 8 skyrius

Битва с беглецом*Экологическая поэма*

Однажды в вечернюю летнюю пору
Я из дому вышла. Достал сколиоз.
В руке моей - палка, но не для опоры,
Я ею сбивала пакеты с берез.

Какою безумною волею судеб
Сквозь руки пройдя, очутились вы здесь
И стали, служив полчаса добрым людям
Игрушками ветра и серых небес?

Случается всякое: бегство пакета
Не раз омрачало и мой светлый день.
Не будьте глухи к правилам этикета
И преодолите брезгливость и лень.

Бежит - догоните, летит - отловите
И в урну ближайшую смело несите.
Пусть будет наградой за смелость и рвение
Признательность будущих поколений.

Olena, 8 skyrius**Kova su bėgliu***Ekologinė poema*

Vieną kartą vakare vasaros metu
Ėjau aš iš namų su nugaros skausmu.
Mano rankoje – lazda, ja nesiramsčiau,
Su lazda aš nuo beržų maišelius mušiau.

Kokia likimo gi beprotiška valia,
Keliavę per rankas, jūs atsidūrėt čia
Ir, patarnavę neilgai žmonėms geriems,
Žaisliukais tapot vėjų, debesų pilkų?

Visaip atsitinka: pabėgęs maišelis
Ne kartą aptemdė ir mano dienas,
Svarbu tik išgirst etiketo taisyklės,
Įveikti koktumą, tingumą kaskart.

Jei bėga – pavykit, skrenda – pagaukit,
Šiuokšliadėžėn neškit tuoj pat išdidžiai,
O dovana jums už drąsą ir ryžtą –
Dėkingi kartų ateities vaikai.

Brigita, Vaikų ir paauglių skyrius

Prisiminimų raštas

Ar esame mes gimę,
Kad skaičiuot žvaigždes?..
Suprantame rytojų
Ir žengiame toli?..
Įprasmint rojų
Ir nušviest spalvas...
Į brangųjį Pasaulį,
Į rytmečio natas...

Mantas, 4 skyrius

A., Universitetinis skyrius

Giliose giriose

Tarp graudžių sienų keturių
Bėga nuo skausmingų randų gilių
Ketrios pamestos sielos, aš – viena iš jų.
Laukia, kol pasijus tarp namų šiltų.

Noras būti laisvu, o ne balsu.
Laukti pabaigos labai baisu.
Kai norisi likti gyvu, stipriu,
Vėl viskas griūna kaip iš pradžių.

Belieka tik sapnuoti sapnus,
O kažkas vis rašo ir rašo skausmus.
Yra priežasčių būti gyvam,
Todėl nereikia vis būti silpnam.

Žinoma, sunku giliose giriose,
Bet ar nori būti mirusiuose?
Jei dar nepajutai, būtinai pajusi
Tas rankas šiltosios upės.

Neda, Vaikų ir paauglių skyrius

Goda, Vaikų ir paauglių skyrius

***

Tai aš, kuris skraidžiau padebesiais
Ir atsidūriau pakeliui į niekur.
Tai ne aš, kuris pasveikau,
Iš juodumų riksmo radau atsakymą.

Tai aš, kuris jaučiasi nesaugiai
Uždarytas neramiam sielos kamputyje.
Tai ne aš, kuris sapnuodamas spalvotą sapną
Jausis saugiai pakeliui į niekur.

Tai aš, kuris atradęs savo kelią
Keliaus su mėnulio pilnatim, nemiegota naktim.
Tai ne aš, kuris neieško vilties,
Kai viskas byrės ir trupės.

Andrius, 7 skyrius

Gediminas, 5 skyrius

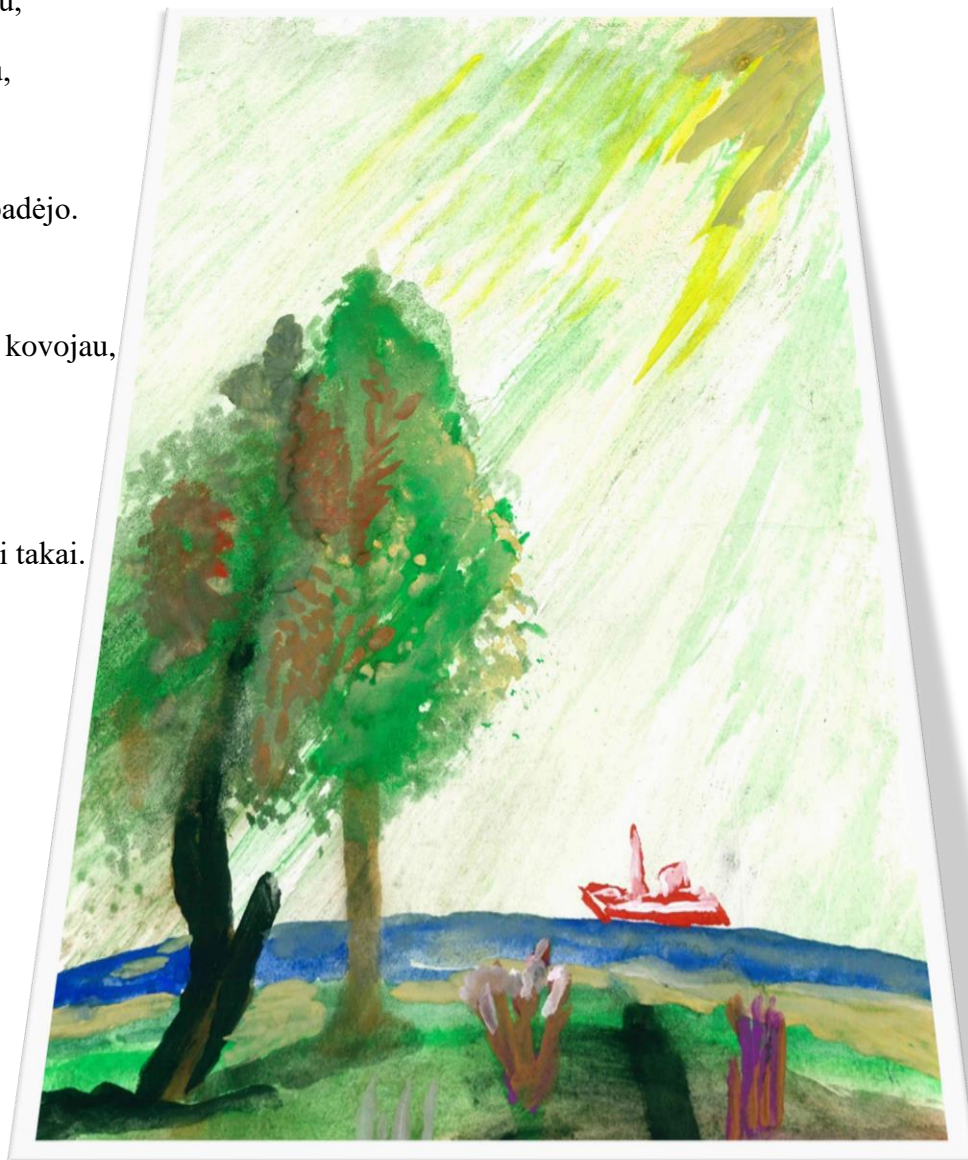
***

Ten teka Mylimas Nevėžis,
Ten liko ir mana jaunystė,
O jai išėjus norėjau sutikti
Lyg mylimąją vaikystę.

Ant kelių aš prieš ją klūpėjau,
Švelnias rankas jai bučiavau,
Atstumti ji mane galėjo,
Taip neįvyko, Dievas man padėjo.

Buvau stipri ir su gyvenimu kovojau,
Užaugo keturi vaikai,
Aš noriu grįžti į Gimtinę,
Ten, kur Nevėžis, kur Šventi takai.

Alma, 2 skyrius

Vladimir, 4 skyrius

Pamažu temsta

Pamažu temsta... Jau sutemo.

Mergužėlė planavo traukt namo, ištraukt kojas, mirkstančias ežere. Eiti, nes tamsu. Taip ir padarė...

Padaras, lyg žmogus, visas šlapias, iškišęs galvą į paviršių, ištarė:

- Vanduo šaltas, nekišk kojų, nes priprasi. Dar pagriebsiu, neatiduosiu...

Matyt, mergužėlė visai neišsigando, nes jau buvo nutolusi trisdešimt du metrus.

Ji ateis rytoj čia vėl.

Balius Vitas (RP), Universitetinis skyrius

Danguolė, 8 skyrius

Pavasaris

O-lia, jau pavasaris atėjo,
Jau ištirpo sniegas.
Kaip gražu – jau paukščiai
Grižta, tai smagu!
Gėlės jau pražįsta,
Medžių pumpurai žali,
Žolytė jau žaliuoja,
Tai smagu, tai smagu!
Lietutis palyja – žaliuoja žolytė,
Ir saulė vėl šviečia,
Ir žaidžia vaikučiai.
Tai smagu, tai puiku!

Vitalija, Dienos stacionaras

Anna, Universitetinis skyrius

***

Tarp daug žmonių ir vėl viena,
Nors saulė šviečia, bet viduje tamsa.
Karšti jausmai, bet šalta viduje,
Bandau suprast, bet viskas – pro mane.

Nors išėjai, bet dalį palikai.
Nors ir giliai, bet skauda tyliai ir stipriai.
Pamiršt bandau, bet viskas pro mane
Praeina tyliai, kaip tos mintys viduje.

Berta, Universitetinis skyrius

Dalia, 8 skyrius

Aš

Atsiremiu į sieną
 Ir nesuprantu,
 Ko dreba venos
 Lyg tarp dviejų
 Elektros įtemptų laidų.
 Tarytum dienos
 Būtų jau praėję
 Ir nekartočiau jų klaidų,
 Tarytum tarp pirštų būtų įsipainiojęs vėjas,
 Ne tarp šakų.
 Aš paprasčiausiai išprotėjęs
 Eilinį kartą, eilinį tarp tūkstančio kitų,
 Ir darosi ramu,
 Kai šitą kelią jau nuėjęs
 Aš vis arčiau namų.
 Juose tik veidrodis sutrupėjęs
 Ir langas išdaužtas mobiliu,
 Skambutis, nepasiekęs tėvo, laikrodis su gegute,
 Sustojęs pusę aštuonių,
 Ant lapo popieriaus keletas idėjų,
 Nebepresimenu kokių.
 Ir nebėra prasmės jose,
 Jos nebespėjo su laiku,
 Šuo seniai nustojo jau amsėjęs,
 Ir aš lieku taip, kaip lieku.

Simona, Universitetinis skyrius

Ričardas, 5 skyrius

Tu

Tu įkvėpimas mano,
Tu aušra mano,
Tu gyvas esi
Ir viską gali.

Ačiū už tavo širdį atvirą,
Už langą pravirą,
Už mintį gilia.
Aš pirmyn į jūrą nuoga,
Pasaulis po mano galva.

Tu nedėk stabdžio,
Palik atminimą skradžiai,
Pasimelski tyliai
Ir pasakyki, myliu.

Rasa, 8 skyrius

Žilvinas, 5 skyrius

***

Nesutikau nuostabaus tokio grožio,
Tu pražydu žibuoklė švelnumo šviesa.
Paliesdama sielos ramybę gražiausiais žiedais.
Pakartoji mano jaunystės dienas.
Mylėki gyvenimą, jį žvaigždės paskyrė.
Kiekvieną rytą neužmirški
Pasveikinti saulės.

Rapolas, 2 skyrius

Agnė, 8 skyrius

Juk ne pirmą kartą čia

Juk čia ne kartą buvau,
 Save iš naujo čia radau,
 Aš pasiklydęs žmogus,
 Sapnuoju vorus juodus.

Palaiminki mano buvimą,
 Tą skaudų tablečių rijimą.
 Krante kitame tu man moji,
 O gal tik garsiai kvatoji.

Kokia mano dalia skaudi,
 Sutikau ne vieną sielą pakely,
 Norisi giliai kvėpuoti
 Ir gyvenimu alsuoti.

Man per karšta būti čia,
 Kraujas teka mėlyna vena,
 Juodas ar spalvotas sapnas čia,
 Išeinu per langą nejučia.

Rasa, 8 skyrius

Erika, vaikų ir paauglių skyrius

Apie save

Ištuštėjusios gatvės,
Namai lyg gelžbetoniniai varpai,
Tarp jų nerasti
To, ką seniai jau praradai.
Tik tavo skersgatvio randas,
Tylus kaip
Nenusisekusio pavasario ir
Pasimatymo laiškai.
Krankliai tik pasikrapšto akį
Ir suplasnoja juodais sparnais.
Sunku tada suprasti,
Kur suklydai,
Tiktai gili vienatvė
Tau nusišypso dantimis juodais.

Ričardas, 5 skyrius

Martyna Aušra, 2 skyrius

Lukas, 7 skyrius

Spindėk

Žvelgiu aš į gėlytę tavų akių,
Man rodos jau tave aš suprantu.

Mylėti noriu sielą ir kūną,
Net pasipriešinti perkūnui.

Spindėk, žibėk ir būki savimi,
Aš sieloj būsiu tavimi.
Dvi sielos sujungtos vienam kely
Paskęs abiejų spindesy.

Ruslan, 5 skyrius

***

Mama, kai žili plaukai, būna jau senatvė,
Baltą skarą tu nešioji, kad nebūtų šalta.
Žiūri pro langelį, kaip dukrytė eina pas tave,
Ir labai smagu – kaip pasakoj tyla...
O plaukai žili žili – jau visai,
Baltą skarą rankose laikai...

Vitalija, Dienos stacionaro skyrius

Kornelija, 8 skyrius

Tu man, aš tau

Du saulės lašai,
Aš gyvenu paprastai,
Nekeisčiau jų į nieką,
Tuoj pavirsiu aš į sniegą.

Nekalbėk, prašau, patylėk,
Tu man, tu man,
O aš tau, aš tau.

Bergždžiai vėjas pučia,
Galvoj mintys užia,
Pasiliki dar ilgiau,
Vandenyne dar giliau.

Aš esu nesustabdoma,
Už jokią kainą nenuperkama,
Aš neriū į tave kiaurai,
Atėjai tu nelauktai.

Prasti popieriai mano,
Šalta jūra tavo,
Sustok, akimirka žavinga,
Sakyk, aš tave myliu paslaptinę.

Rasa, 8 skyrius

Egidijus, Universitetinis skyrius

Šalta...

Šalta, maudžia, slidu.
Išvijo mane iš namų.
Nėr kur nakvot... graudu...
Dun, dun – pavaišink sriuba,
Dubenėlį... du, ir duonos.
Išspręsim daug bėdų...
Įsileisk vidun...

Balius Vitas (RP), Universitetinis skyrius

Viktor, 7 skyrius

Brigita, Vaikų ir paauglių skyrius

***

Kas yra meilė? Tai toks dalykas, kai myli vieną žmogų ir juo pasitiki visą savo gyvenimą...

***

Toks tas gyvenimas sunkus – tai ne žaidimas. Ir meilė toks dalykas, kai viskas sukasi ratu, tas ratas vis sukasi ir nesibaigia...

Vitalija, Dienos stacionaro skyrius

***

Esu palmė tropikuos,
Į mane žiūri visi,
Mane gerbia visi, nes
Esu palmė tropikuos.

Tačiau ant manęs nėra
Kokosų, o kitų palmių šakos svyra,
Aš neduodu jokių vaisių,
Nes man trūksta meilės vaisių.

Esu palmė tropikuos.
Į mane žiūri, niekina,
Nes ant manęs nėra kokosų,
Į mane žiūri ir niekina.

Indrė, 8 skyrius

***

Dieve, begalinėj meilėj paskandink,
Ašaras lietum išliek,
Aš prašau tavęs, atleisk,
Jei nueisiu šonan nuo tavęs.
Derink šviesą, tamsą manyje,
Kad mylėčiau kitus kaip tave,
Dieve, ačiū tau už gyvenimo ratus,
Ir kitus tu užpildyk lig kraštų.

Ruslan, 5 skyrius

Agnė, 8 skyrius

Dmitrij, 5 skyrius

***

Saulėtas rytas jau nelaukia manęs. Atrodo keista, tik, koks už dienos bus, dar nežinau. Nes tu esi visai kitoj vietoj su žmonėmis kitais, likimo draugais ir daktarais maloniais, seselėm linksmom. Tabletės, mikstūros, pratimai visokie... Tai pirmoji dalis iš dviejų etapų, kur kontroliuojamas tu esi. Pasveikimo ir grįžimo namo reiks palaukt. Antroji etapų dalis – žinojimas, kad pastangų turi įdėti tu pats, kad grįžtum atsigavęs, pilnas jėgų ir idėjų naujų. Kad negandos neužkluptų staiga ir netikėtai. O kad taip nenuitektų – klausykim nurodymų, paskirtų daktarų ir specialistų. Jie juk per tiek laiko tapo tarsi likimo ir laimės draugais...

Alina, Psichosocialinės reabilitacijos skyrius

Kornelija, 8 skyrius

Būkim geresni

Dovanokit šypsenas
Ir niūriam, piktam, supykusiam,
Ir jos atgal sugriš.
Dovanokit šypsenas,
Nors ir verkia jums širdis.
Dovanokit šypsenas,
Ir jos lyg virusas pasklis,
Dovanokit šypsenas,
Ir žemė visa šypsotis ims.
Dovanokit šypsenas,
Ir dovana pasklis.

Tadas, 5 skyrius

Mėgstame rankdarbius

Lankstome, karpome, klijuojame,...

Justyna, 2 skyrius

Aurimas, Vaikų ir paauglių skyrius

Bendras darbas, 8 skyrius

*Bendras darbas,
Universitetinis skyrius*

Ramutė, 8 skyrius

Indrė, 8 skyrius

...lipdome...

Agnė, Universitetinis skyrius

Janė, Universitetinis skyrius

Ramutė, 2 skyrius

***Bendras darbas,
Universitetinis skyrius***

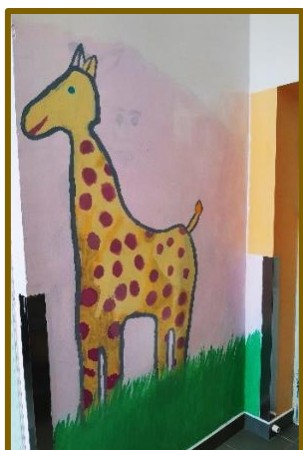
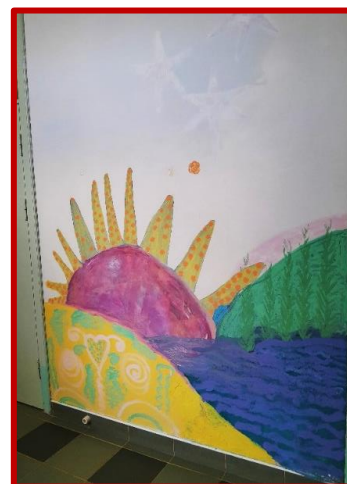
Rimantas, 4 skyrius

... ir kuriame šventę!

Užgavėnių Morė, gamino meno terapeutės suburta komanda

Tapome ant sienų?!

Piešiniai papuoštas Universitetinis vaikų ir paauglių skyrius

Gaminame ir skanaujame!

*Maisto ruošos užsiėmimų metu psichosocialinės reabilitacijos virtuvėlėje
savomis rankomis gaminti patiekalai.
Skanaus! Ir iki kitų susitikimų!*